

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/97/2018
Identifikačné číslo spisu:	5116226258
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5116226258.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú P. K., narodenú XX. XX. XXXX, bývajúcú u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, dieťa rodičov: matky U. J., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v J. XXX, zastúpenej Mgr. Soňou Grošaťovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Hodžova 13 a otca Ľ. K., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v P. F. E., X. E. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom so sídlom v Žiline, Mydlárska 19, o návrhu matky maloletej na zvýšenie výživného, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 37P/158/2016, o dovolaní matky maloletej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/45/2017 z 31. januára 2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o dmieta.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 3. apríla 2017 č. k. 37P/158/2016-112 určil povinnosť otca prispievať na výživu maloletej sumou 120,- € mesačne od 1. 10. 2016, a to do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky. Zároveň rozhodol, že otec je povinný uhradiť nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 1. 10. 2016 do 30. 04. 2017 v sume 455,- €, pričom mu povolil uvedený nedoplatok splácať v mesačných splátkach po 35,- € spolu s bežným výživným tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého nedoplatku.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie otca maloletej rozsudkom z 31. januára 2018 sp. zn. 10CoP/45/2017 zmenil uvedený rozsudok prvoinštančného súdu tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 85,- Eur mesačne počnúc dňom 1. 10. 2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1. 10. 2016 do 30. 04. 2017 v celkovej sume 210,- Eur povolil otcovi splácať v splátkach po 35,- Eur mesačne spolu s

bežným výživným k rukám matky s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky stratí výhodu splátok. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade boli splnené podmienky na zvýšenie výživného na maloletú, pričom výšku zvýšeného výživného považoval za primeranú so zreteľom na odôvodnené potreby maloletej ako aj potencionálny príjem otca. Odvolací súd sa zároveň vysporiadal aj s jednotlivými procesnými námietkami týkajúcimi sa neúčasti otca maloletej na vytýčenom pojednávaní prvoinštančného súdu a uzavrel, že k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom nedošlo. Prvoinštančný súd totiž vytvoril otcovi maloletej dostatočný priestor na realizáciu jeho procesných práv.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala matka maloletej (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), pretože súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. V dovolaní namietala, že odvolací súd vo veci rozhodol prekvapivo, nakoľko nedoplnil dokazovanie, ale vychádzal zo skutkového stavu zisteného prvoinštančným súdom. Na podklade vykonaného dokazovania prvoinštančného súdu vyslovil taký právny záver, ktorý je prekvapivý a v odôvodnení rozsudku zakladá rozpor, ktorý odporuje základným zásadám racionálneho uvažovania. Navrhla, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Otec maloletej vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie matky maloletej ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C. m. p.“) platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejnú prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Dovolací súd je toho názoru, že námietka dovolateľky, podľa ktorej jej právo na spravodlivý proces bolo porušené tým, že odvolací súd nedoplnil dokazovanie a jeho rozhodnutie je preto prekvapivé, nie je dôvodná. Z ustanovenia § 68 C. m. p., podľa ktorého odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní,

ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné, vyplýva, že odvolací súd je oprávnený, ale nie povinný zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v predmetnej veci je zrejmé, že skutočný stav veci tak, ako ho zistil prvoinštančný súd, považoval za dostačujúci pre svoje rozhodnutie. Preto pokiaľ odvolací súd nepristúpil k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. Rozhodnutie odvolacieho súdu zároveň nie je možné považovať za prekvapivé. Odvolací súd v bodoch 24 až 29 odôvodnenia jasne vysvetlil, prečo z prvoinštančným súdom zisteného skutkového stavu vyvodil iný právny záver.

12. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľky podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na ust. § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.